

УВОД

Криминалитет

Криминалитет се међу експертима из ове области одређује на више начина. Од тога се под тим подразумева свако девијантно понашање до тога да се тим појмом обухвата само оно противправно понашање које се санкционише као кривично дјело.

Криминалитет је, иначе, један од најактуелнијих проблема у свим савременим земљама, па тако и код нас, што потврђује и чињеница да је он у сталном порасту. Због његове друштвене опасности и штетности сва друштва настоје да га сузбију (било превентивно или репресивно) сталним проналажењем адекватнијих и ефикаснијих метода и средстава. У тим настојањима примјетна је тежња да се са репресивних мјера све више прелази у сферу превентивних, у смислу предупредјења његовог настанка.

Оно што нарочито пада у очи код криминалитета јесу његова разноврсност и обим. За кривично дјело се каже да је оно правни појам, или тачније, правна чињеница. Када говоримо о броју извршених кривичних дјела у једном друштву могућа су разна тумачења. Прво, да ли постоји кривично дјело или не одређује само суд, па се обим кривичних дјела не може мјерити бројем кривичних пријава. С друге стране, постоје дјела која би се квалификовала као кривична када би била позната органима правосуђа. Дакле, чак ни званично објављене статистике не могу бити апсолутно тачан показатељ обима извршених кривичних дјела, па тиме ни њиховог утицаја на унутршњу стабилност (безбједност) земље.

На криминалитет свако друштво реагује организовано и, као што је речено, превентивно и репресивно.

Превентивна реакција се сматра оптималним рјешењем уколико даје такве резултате. Превентивна дјелатност је плод општедруштвене акције, али и развијене безбједносне културе.

Репресивно дјеловање је неизбежно и спроводе га како специјализовани органи унутрашњих послова, тако и тужилаштва, судови, инспекције и други органи. Неповољност репресивног дјеловања везује се за чињеницу што она наступа када је кривично дјело већ извршено. Репресивно дјеловање условљено је адекватном организацијом, техничком и кадровском опремљеношћу.

О дјелатности проблема криминалитета и његовог утицаја на унутршњу стабилност земље говори и чињеница да он зависи од конкретних друштвених услова у једној земљи, али и окружења у коме се та земља налази (близина ратишта, кризних ситуација и сл.) Из тога видимо да на криминалитет утичу многобројни узроци, поводи и услови. Као најзначајнији помињу се: рат, економска криза, несташица робе на тржишту, сиромаштво и друге социопатолошке појаве, породица, политички сукоби и слично.

Криминалитет је значајан облик угрожавања унутршње безбједности и стога што постоји узрочна веза између криминалитета и других социопатолошких појава (алкохолизма, наркоманије, проституције и др.)

Наркоманија

Хиљадама година људи су прибјегавали разноврсним опијатима и симулативним средствима за добро расположење и уживање, али је њихова употреба била под строгим

контролом заједнице и, углавном, коришћена у обредне сврхе.

Масовнија употреба наркотичких средстава у необредне сврхе везује се за период наглог развоја друштва и развоја транспортних средстава кјима су се они преносили на удаљена тржишта.

Тек шездесетих и седамдесетих година XX вијека употреба дроге достиже алармантне размјере, поготово што се њена употреба ширила највише међу млађом популацијом. Од тог времена наркоманија се сматра друштвеним проблемом са различитим негативни утицајима по друштво.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com